

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA nr. 423
din data de 15.12.2010

Dosar nr.: 334/2010

Petiția nr.: 6879/01.09.2010

Petent: M M

Obiect: Prevederile discriminatorii ale Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. M M , cu domiciliul în loc.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin plângerea adresată Consiliului, petentul sesizează faptul că prevederile Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, încalcă prevederile Constituției, ale O.G. 137/2000, ale Declarației Universale a Drepturilor Omului, ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interzicerea oricărei discriminări, ale Protocolului adițional nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ale Primului Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății, ale Pactului Internațional cu privire la drepturile civile și politice, ale Pactului Internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, care recunoaște și garantează dreptul la muncă și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 6879/01.09.2010, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, petentul a fost invitat, prin adresa cu nr. 7058/10.09.2010, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 30.09.2010, petentul nu s-a prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1. În memoriul său, înregistrat cu nr. 6879/01.09.2010, petentul a susținut că prevederile art. 17, art. 18, art. 20, art. 23 și art. 25 din Legea nr. 329/2009 sunt discriminatorii și neconstituționale, contravenind mai multor prevederi legale naționale și internaționale. Astfel, petentul susține că suspendarea dreptului la pensie prevăzut în legea nr. 329/2009 încalcă dreptul la proprietate privată, dreptul la muncă al unei persoane neputând forma obiectul vreunei îngrădiri sau limitări, fiecare persoană fiind liberă să muncească în măsura posibilităților sale fizice și intelectuale, iar actul normativ criticat nu poate desființa un drept câștigat, de vreme ce dreptul la pensie este un drept garantat de art. 47 alin. 2 din Constituție.

4.2. Totodată, petentul susține că în Decizia nr. 375/2005 referitoare la Legea privind reforma în domeniile proprietății și justiției, Curtea Constituțională a decis că sunt neconstituționale prevederile legale care interziceau cumulul pensiei cu salariul magistraților reangajați pe aceeași funcție, Curtea Constituțională motivând că "Acest text al legii conține o dublă discriminare a judecătorilor și procurorilor care beneficiază de pensie de serviciu, contravenind flagrant principiului egalității în drepturi prevăzut în art. 16 alin. 1 din Constituția României".

4.3. Petentul menționează că același aspect a fost analizat în Decizia nr. 82/2009 referitoare la neconstituționalitatea OUG nr.230/2008 pentru modificarea unor acte normative în domeniul pensiilor din sistemul public, pensiilor de stat și al celor de serviciu, care stabilea limitări similare cu cele din actuala lege, unde Curtea Constituțională a apreciat că *"Unele aspecte din acel act normativ pun în discuție constituționalitatea extrinsecă a actului normativ, în timp ce altele se referă la conținutul reglementării în sine"*. S-a mai apreciat că *"Acest act normativ afectează drepturi fundamentale, precum dreptul la muncă și dreptul la pensie, contravenind astfel art. 115 alin. (6) din Constituție..."*.

4.4. Petentul susține că discriminarea din Legea nr. 329/2009 îi vizează în primul rând pe cei care lucrează la stat și cei care lucrează la privat, pentru că la cei din urmă nu există nici o interdicție de a cumula pensia cu salariul și că art. 17 din Legea nr. 329/2009 limitează dreptul la muncă, impunând încetarea forțată a raporturilor de muncă, pornind de la un criteriu profund discriminatoriu, constând în nivelul pensiei nete aflate în plată.

4.5. Petentul precizează că discriminarea unor categorii de pensionari există și în raport cu persoanele care nu s-au pensionat și pot cumula salariile pe baza Deciziei nr. 1414/2009 a Curții constituționale, care a decis că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nu poate interzice cumulul de salarii în cazurile în care Legea fundamentală admite în mod expres cumulul de funcții.

4.6. Totodată, petentul susține că discriminarea mai există în raport cu persoanele exceptate de Curtea Constituțională de la interdicția cumulului, respectiv persoanele pentru care durata mandatului este stabilită în Constituție, Curtea Constituțională motivând că "Legea fundamentală stabilește în mod expres durata mandatului persoanelor care ocupă unele funcții publice de autoritate, iar încetarea acestui mandat ca urmare a neîndeplinirii obligației privind exprimarea opțiunii cu privire la suspendarea plății pensiei pe durata exercitării funcției, în condițiile art. 18-20 din legea criticată, este incompatibilă cu dispozițiile constituționale arătate".

4.7. De asemenea, petentul susține că discriminarea în raport cu persoanele care activează la entități particulare în general, se manifestă prin avantajarea acestora din urmă, prin acceptarea cumulării veniturilor în orice limite. Dacă era previzibilă apariția acestei legi, unele persoane aveau opțiunea și posibilitatea de a se angaja în domeniul privat, care era mult mai accesibil în perioada anterioară.

4.8. Petentul mai menționează că discriminarea se manifestă și prin încălcarea obligațiilor de asigurare a unui trai decent și de respectare a egalității de tratament, consacrate prin art. 4 din Legea nr. 75/1999 și prin Directivele CE. nr. 75/117/1975 și nr.2000/750/27 noiembrie 2000, prin Protocolul nr. 12 la Convenția privind Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și prin Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 100/1951.

4.9. Totodată, petentul susține că discriminarea se mai realizează sub aspectul încălcării art. 20, 23 și art. 24 din Carta Socială Europeană din 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 484/2001.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează prevederile discriminatorii ale Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, care încalcă mai multe reglementări naționale și internaționale referitoare la principiul egalității.

5.2. **În drept**, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a modului de calcul al pensiilor sau a altor drepturi de asigurări sociale nu este o problemă ce poate fi apreciată din punct de vedere al discriminării și care excede cadrului legal

reglementat prin art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor și O.G. 137/2000, republicată.

5.4. De asemenea există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.5. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.(Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.6. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată din oficiu de către Consiliu, prin adresa cu nr. 7058/10.09.2010, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare ;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

HALLER Istvan - Membru

POP Ioana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

